

บทนำ

“ยินดีต้อนรับเข้าสู่รายการ ซุป’ตาร์ ทิว!”

เสียงเปิดรายการทรงพลังของพิธีกรดั่งขึ้นในห้องส่ง ดวงตาที่ได้
รับการแต่งแต้มจับจ้องกล้องแต่ละตัวอย่างรู้งาน พิธีกรใบหน้าสวยเฉียว
ทั้งสองคนยิ้มกว้าง ก่อนพวกเขาจะเปล่งเสียงหวานๆ อย่างมีชั้นเชิง

“สวัสดีคุณผู้ชมทุกท่านนะคะ วันนี้รายการของเราได้รับเกียรติ
จากคุณมิลินธิราหรือน้องมิลิน นักแสดงดาวรุ่งที่กำลังมาแรงที่สุดใน
ขณะนี้ ขอเสียงปรบมือต้อนรับเธอด้วยนะคะ อีกครั้งค่า!”

ทันทีที่จบประโยค เสียงปรบมือเกรียวกราวก็ดั่งขึ้นในห้องส่ง
อีกครั้ง พร้อมนักแสดงเจ้าของชื่อที่ค่อยๆ ก้าวออกมา

มิลินธิราเข้ามาในชุดมินิเดรสสีเบอร์กันดี ผสมยาวสีน้ำตาลของเธอ
ตัดเป็นลอนอ่อนเผยดวงหน้าโดดเด่นสะกดตา ช่างเหมาะสมกับตำแหน่ง
นักแสดงดาวรุ่งที่มาแรงที่สุด ณ ตอนนี้อย่างไร

“สวัสดีค่ะน้องมิลิน”

พิธีกรสองสาวทักทายพลางยิ้มกว้างอย่างยินดี เพราะรายการ
ของพวกเขาเป็นรายการเดียวที่นักแสดงดาวรุ่งเลือกมาให้สัมภาษณ์
อย่างใกล้ชิด

“สวัสดีค่ะพี่หมอน พี่ดาว”

มิลินธิร่ายยิ้มตอบพิธีกรทั้งสองคน เธอประหม่าเล็กน้อย แต่ยังคงควบคุมสถานการณ์ได้ และดูจะแนบเนียนจนคนภายนอกไม่สามารถเห็นความประหม่านี้ได้เลย ที่ทุกคนเห็นจึงมีเพียงนักแสดงหญิงที่มีเอกลักษณ์ ใบหน้าสวยหวานมองก็ครั้งก็ไม่เบื่อ โดยเฉพาะรอยยิ้มที่วาดโค้งไปถึงดวงตา มองแล้วให้ความรู้สึกทั้งเป็นมิตรและจับต้องได้

พิธีกรและแขกรับเชิญเริ่มพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ก่อนหน้านี้พวกเขาทำความรู้จักกันมาแล้ว แม้เพิ่งเคยเจอกันอย่างเป็นทางการว่าทักษะและความเป็นมืออาชีพของแต่ละคนก็ทำให้ทุกอย่างลื่นไหล

“เป็นยังไงบ้างคะ ละครเรื่องนี้ผลตอบรับดีไหม”

ผู้ดำเนินรายการพาเข้าสู่หัวข้อคำถามในการสัมภาษณ์สดแน่นอนว่ามีลินธิร่าเห็นสคริปต์ทั้งหมดมาแล้ว เธอเตรียมคำตอบไว้อย่างดี และที่ตื่นเต้นเพราะกำลังรอคำถามข้อสุดท้าย

คำถามที่ว่า ‘เธอมีคนในใจแล้วหรือยัง’

“ผลตอบรับดีมากเลยคะ มิลินต้องขอขอบคุณแฟนคลับทุกคนจริงๆ ที่คอยสนับสนุนมิลินมาตลอด”

หญิงสาวตอบคำถามแรก เธอโชคดีที่ได้รับโอกาส และโชคดีที่บทบาทของเธอถูกใจแฟนละครจนเกิดเป็นกระแส ทำให้หลังจากนั้นชีวิตการเป็นนักแสดงเปลี่ยนไป จากโนเนมไร้ชื่อเสียง กลายเป็นดาวรุ่งที่โด่งดังชั่วข้ามคืน

ความจริงแล้วมิลินธิร่าตัดสินใจนานมากกับการมาออกรายการสด แต่สุดท้ายเหตุผลบางอย่างก็ผลักดันเธอมาถึงจุดนี้

จุดที่เต็มใจจะรับทุกความเสี่ยง รวากับเป็นการเล่นเกมหนึ่งที่มีหน้าที่การงานเป็นเดิมพัน

“ชีวิตเปลี่ยนไปมากไหมคะ ตั้งแต่ละครของเราดังเป็นพลุแตก”

“เปลี่ยนไปเยอะเลยคะ เมื่อก่อนเดินตลาดก็ไม่มีคนรู้จัก แต่ตอนนี้แฟนคลับเจอเราที่ไหนก็ทักทาย เป็นประสบการณ์ที่ดีมากจริงๆ

คะ”

ช่วงทอล์กของรายการเป็นไปอย่างลื่นไหล สองพิธีกรสาวใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า คำถามมากมายประดังเข้ามาไม่ยั้ง แต่มิลินธราเต็มใจมากที่จะตอบคำถามเหล่านั้น

เธอเข้าใจได้เพราะเป็นรายการแรกที่ทำให้สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ ทั้งไลฟ์สไตล์ ชีวิตประจำวัน รวมถึงเส้นทางการทำงานที่บ้านเทิ่งซึ่งไม่เคยเปิดเผยที่ไหนมาก่อน

หญิงสาวคิดว่านี่อาจเป็นรายการสุดท้ายของเธอในฐานะนักแสดง...หลังจากตอบคำถามที่เผารอแล้ว เธอไม่รู้ว่าตัวเองจะเหลือที่ยืนในวงการอีกหรือเปล่า

“เอาละคะ มาถึงคำถามสุดท้ายที่คิดว่าทุกคนคงอยากรู้มากๆ แล้วนะคะน้องมิลิน”

รอยยิ้มกริ่มกริมของพิธีกรสาวแจ่มชัดไม่ปิดบัง เพราะก่อนหน้านี้เธอได้รับการยืนยันแล้วว่านักแสดงคนสวยจะตอบคำถามในสคริปต์ทุกข้อ เหลือแค่ว่าคำตอบนั้นจะออกมาเป็นเช่นไร

“ตื่นเต้นจังเลยคะ”

มิลินธราหัวเราะน้อยๆ ที่บอกว่าตื่นเต้นนั้นไม่ได้โกหก ด้วยรู้อยู่แล้วว่าคำถามต่อไปคืออะไร ที่เธอมาออกรายการก็เพื่อจะตอบคำถามนั้นโดยเฉพาะ

“น้องมิลินพอจะตอบได้ไหมคะ ว่าตอนนี้โสดหรือว่ามีใครในใจแล้ว”

ไม่เหนื่อความคาดหมาย เธอเตรียมคำตอบสำหรับคำถามนี้ไว้นานแล้ว

“ตอนนี้มีลินโสดค่ะ แต่ว่า...คนที่อยู่ในใจก็มีเหมือนกัน”

ทันทีที่นักแสดงคนสวยเอ่ยจบ ก็เกิดเสียงฮือฮาตามมาทันที ต่างคนต่างพูดถึงคำตอบที่คลุมเครือของเธอ ที่มากกว่านั้นคือความ

ประหลาดใจอย่างเห็นได้ชัด ปกติแล้วนักแสดงที่กำลังโด่งดังจะยังไม่เปิดเผยเรื่องแบบนี้

“หมายความว่าน้องมิลินมีคนที่ชอบอยู่แล้วใช่ไหมคะ”

“คะ มีแล้ว” นักแสดงดาวรุ่งตอบด้วยใบหน้าเป็นอันยิ้ม

“พอจะบอกให้พวกเราหายสงสัยได้ไหมคะเนี่ย” พิธีกรสาวพูดที่เล่นที่จริง

“ได้สิคะ”

เป็นอีกครั้งที่คำตอบของมิลินธิดาทำให้ทุกคนแปลกใจ ห้องส่งที่เสียงดังอีกทีก็เงียบลงอีกครั้ง เห็นได้ชัดว่าทุกคนสนใจคำตอบของเธอมากแค่ไหน

“น้องมิลินรู้ไหมว่าทำให้พวกพี่หัวใจแทบวายแล้วเนี่ย บอกเป็นอักษรย่อมาก็ได้เนอะคะ”

พิธีกรสาวถามอย่างตื่นเต้น นี่เป็นรายการสดที่ไม่มีการตัดต่อ หากมิลินธิดายอมเปิดเผยชื่อชายหนุ่มที่อยู่ในใจของเธอไม่ยากคิดเลยว่าเรตติ้งของรายการจะพุ่งสูงแค่ไหน!

“เขาชื่อจี้คะ แต่ไม่ใช่อักษรย่อหรือคำย่ออะไรหรอกนะคะ... ชื่อจี้ ที่หมายถึง จีรภัทร เศรษฐจินดาญ์”

“...!”

ทันทีที่นักแสดงดาวรุ่งถ่ายทอดคำตอบออกมา ก็เกิดเสียงฮือฮาในห้องส่งอีกครั้ง คำตอบของเธอไม่ใช่การบอกไปหรือให้หาย ชื่อที่ออกจากริมฝีปากอิมสวยทั้งขำชัดและหนักแน่นว่า

ชายหนุ่มที่อยู่ในใจเธอคือ จีรภัทร เศรษฐจินดาญ์ นักร้องหนุ่มที่โด่งดังไม่แพ้กัน!

หลังจากนั้นแสงแฟลชก็สาดใส่นักแสดงสาวที่กำลังโปรยยิ้มหวานทันที ดวงตาคู่สวยมองตรงไปที่กล้องอย่างแน่วแน่ ท่ามกลางพิธีกรทั้งสองที่กำลังขอกไม่ต่างจากคนอื่นๆ

เหนือสิ่งอื่นใด มิลินธิราย่อมรู้ดีว่าในอีกไม่กี่อึดใจชาวบ้านเทิงคอง
เต็มไปด้วยพาดหัวข่าวของเธอ
พาดหัวข่าวที่ว่า...
นักแสดงดาวรุ่งชื่อมิลินธิรา บอกรักนักร้องดังกลางรายการ
สด!

1

“นั่นไงๆ คุณจีมาแล้ว!”

ทันทีที่ชายหนุ่มคนหนึ่งปรากฏตัว ลานหน้าห้างสรรพสินค้าใจกลางเมืองก็เต็มไปด้วยเสียงเซ็งแซ่ของนักข่าวสายบันเทิง คนเหล่านั้นพร้อมใจกันกรูเข้าหาเจ้าของชื่อ ประหนึ่งว่าถ้าเข้าไปนิดเดียวจะทำให้พลาดเรื่องสำคัญถึงขั้นคอขาดบาดตาย เสียงตะโกนโหวกเหวกดังมาจากทั่วสารทิศ

“คุณจีคะ ขอสัมภาษณ์นิดนึงนะคะ!”

เป็นอีกครั้งที่งานอีเวนต์ถูกใช้เป็นแหล่งข่าวชั้นดีของสื่อหลายสำนัก งานเปิดตัวสินค้าคอลเล็กชันใหม่ ไหนเลยจะน่าสนใจเท่าชายหนุ่มคนสำคัญที่ได้รับเชิญมาร่วมงาน

“คุณจีคะ รู้สึกยังไงบ้างคะที่น้องมิลินบอกรักกลางรายการสดเมื่อวานนี้”

เมื่อมีคนเริ่ม คำถามอีกมากมายก็รัวตามไม่ยั้ง เครื่องมือสื่อสารรวมถึงเครื่องบันทึกเสียงหลายยี่ห้อจ่อไปยังใบหน้าหล่อเหลาของชายหนุ่มจนแทบไม่เหลือช่องว่างให้แทรกผ่าน

คำคืนที่ผ่านมา ‘จิรภัทร’ กลายเป็นชื่อที่ถูกค้นหาเป็นอันดับหนึ่งในเรื่องที่เจ้าตัวไม่ปลื้มนัก และเหมือนความชวยทุกรูปแบบจะมัดรวม

มาได้ด้วยกันเมื่อวันนี้คืนมีงานสำคัญที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ ผู้หญิงคนนั้นทำทุกอย่างออกมาลงล็อกจนน่าโมโหจริงๆ

และจีรภัทรยอมรับว่าชื่อ ‘มิลินธิรา’ เป็นชื่อที่เขาเพิ่งรู้จักในช่วงข้ามคืนเช่นกัน

“ผมว่า ก็คงเป็นเรื่องดีละมังครับ”

จีรภัทรตอบคำถามนักข่าวพร้อมรอยยิ้มบาง แม้ในใจกำลังเดือดดาลถึงขีดสุด แต่เขารู้ดีว่าตอนนี้พูดได้แค่เรื่องที่ตรงข้ามกับความจริงเท่านั้น หากให้พูดจริงๆ ว่าเขาหัวเสียจนประสาทจะกินก็คงไม่มีใครอยากฟัง โดยเฉพาะตัวต้นเหตุที่สร้างเรื่องไว้แล้วทำให้เขาต้องรับหน้ากับสื่อตามลำพังอย่างผู้หญิงคนนั้น

เขาต้องมาตอบคำถามในเรื่องที่ไม่รู้อะไรเลยสักนิด จะไม่ให้หงุดหงิดได้อย่างไร!

“มีคนชอบดึกว่ามีคนเกลียดอยู่แล้ว”

แม้จะไม่ชอบใจกับการถูกยัดเยียดให้เป็นที่กล่าวถึงในช่วงข้ามคืน แต่ใบหน้าของนักร้องหนุ่มก็ยังมึนเมื่อต้องตอบอีกหลายคำถาม

รอยยิ้มนำหลงไหลที่แม่จะใจแข็งเหมือนหินก็ไม่อาจต้านทานแค่ได้เห็นใบหน้าสมบุรณ์แบบและได้ฟังเสียงทุ้มนำฟังของเขาก็อ่อนระทวยไม่ต่างจากแท่งเทียนโดนไฟลน

จีรภัทรตั้งใจให้เป็นแบบนี้ แต่ถ้าใครตาดี สังเกตอีกสักนิด คงเห็นว่าเขากำมือแน่น

ถ้าไม่ใช่พี่สาวสุดที่รักพวงตำแหน่งผู้จัดการส่วนตัวอย่าง ‘จีรากร’ ขอร้องมา อย่าหวังเลยว่าจะได้ยินคำพูดทำนองนี้จากปากเขา ส่วนวีรกรรมที่ผู้หญิงคนนั้นก่อ รับรองว่าเขาจะคิดบัญชีให้หลังอย่างแน่นอน!

“งั้นก็แปลว่ามีสิทธิ์พัฒนาความสัมพันธ์ซะใหม่คะ”

คนถูกถามอยากโวยวายให้สาแก่ใจว่ามันไม่มีสิทธิ์บ้างอะไร

ทั้งนั้น! แต่ก็ทำได้เพียงยิ้มรับ เพราะสัญญากับพี่สาวไว้ว่าจะไม่ก่อเรื่อง

บอกตามตรงว่าจิรภัทรไม่เคยหงุดหงิดกับเรื่องไหนมากเท่านี้มาก่อน เด็กนั้นทำเพลงงานของเขาฟังไม่เป็นท่า เพลงที่เตรียมปล่อยปลายเดือนก็ต้องเลื่อนออกไปก่อน ด้วยไม่อยากถูกกล่าวหาว่าใช้ ‘กระแส’ ช่วยโปรโมตผลงาน ทั้งที่ความจริงเขาไม่มีความจำเป็นต้องทำแบบนั้นด้วยซ้ำ

แต่ก็นั่นละ ยิ่งคิดก็ยิ่งหงุดหงิด!

จิรภัทรยอมรับว่าไม่สบอารมณ์เอาเสียเลย โดยเฉพาะตัวต้นเหตุอย่างมิลินธิดาที่ทำให้งานของเขาได้รับผลกระทบเป็นวงกว้าง เขาเหนื่อยเตรียมทุกอย่างมาเป็นปี แต่ต้องมาฟังเพียงชั่วข้ามคืนเพราะคำพูดของเธอ

อันที่จริงเรื่องนี้เป็นแค่เหตุผลรองเท่านั้น เพราะที่ทำให้โกรธจนแทบพ่นไฟคือคำบอกรักที่หญิงสาวพูดออกมาไม่อายฟ้าดินนั่นต่างหาก เขาจำได้ว่าไม่เคยเจอหน้าเธอสักครั้ง แล้วเธอจะมาตกลุมรักเขาได้อย่างไร!

ยิ่งคิดจิรภัทรยิ่งอยากหัวเราะกับเรื่องไร้สาระที่เพิ่งพบเจอ แต่แน่นอนว่าเขาทำแบบนั้นไม่ได้ การวางตัวดีๆ ต่อหน้าสื่อเป็นเรื่องเดียวที่จิรภัทรขอรับรองมา และเขารับปากไปแล้วว่าจะอดทนให้ถึงที่สุด

“ว่ายังไงคะคุณจี แบบนี้พอจะไปต่อได้หรือเปล่านั้นคะ”

“ผมยังไม่ตอบแล้วกันนะครับ เรื่องแบบนี้คงต้องดูกันไปยาวๆ”

ดูไปยาวๆ ที่หมายถึง คือดูว่าเมื่อไรชายผู้หญิงคนนั้นจะออกมายอมรับว่าเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องล้อเล่น เธอไม่ได้ชอบเขา แค่อยากใช้ชื่อของเขาสร้างกระแสเท่านั้นเอง

แน่นอนว่าจิรภัทรตอบตัวเองในใจ เขาไม่ได้โพล่งออกไปทั้งที่อยากทำใจแทบขาด แต่เพราะคิดว่าอย่างไรแล้วคงไม่ได้เจอผู้หญิงคนนั้นอยู่ดีจึงเลือกปล่อยผ่าน คราวนี้เขาจะถือว่าตัวเองพลาดทำ นึก

ว่าพาดเคราะห์ไปก็แล้วกัน

“คุณจีไม่ปฏิเสธ งั้นก็แปลว่ามีสิทธิ์สินะคะ”

“...”

จิรัฏฐพรพยายามแล้วที่จะสงบสติอารมณ์ ไม่รู้ว่่านักข่าวพวกนี้ไปเรียนการตีแบบความผิดๆ และคิดเองเออเองมาจากไหน ทว่าก่อนจะโต้เถียงหรือแสดงความไม่พอใจออกไปจริงๆ ก็เหมือนพี่สาวสุดที่รักจะดูสถานการณ์ออก เธอถึงส่งการ์ดหลายคนมาประคบแล้วพาดัวเขาออกมาอย่างทันท่วงที

จิรัฏฐพรถูกพาอ้อมไปด้านหลังห้างสรรพสินค้าซึ่งมีรถตู้สีดำ

คันหนึ่งจอดรออยู่ ถือเป็นโชคดีของนักข่าวที่เขาก่อนมาก่อนเรื่องไม่คาดฝันจะเกิดขึ้น ไม่อย่างนั้นพรุ่งนี้อาจมีพาดหัวข่าว ‘นักร้องหนุ่มชื่อดังเหวี่ยงนักข่าวไม่ไว้หน้า’ ก็เป็นได้

“เป็นไงบ้างเนี่ย พี่นึกว่าจะไม่รอดแล้วชะอีก”

หลังจากหลุดจากสถานการณ์อันตรายมาได้ จีรักรก็รีบพุ่งไปถามไถ่น้องชายด้วยความเป็นห่วง เธอเกือบหายใจไม่ออกตอนเห็นสีหน้าเตรียมจะฟันไฟของเขา โชคดีที่ไหวตัวทัน เร่งการ์ดเข้าไปดึงเจ้าตัวออกมา ไม่อย่างนั้นก็สภาพเลยว่่าถ้าเธอซ้ากว่านี้ทุกอย่างจะเลอะเทอะมากแค่ไหน

หุ่นบริษัทคงได้ตระนาว หากว่าลูกชายหัวแก้วหัวแหวนของ ‘เอสดีเอนเทอร์เทนเมนต์’ ทำพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อหน้าสื่อ ถึงจะยังไม่รับตำแหน่งอย่างเป็นทางการ แต่ก็เป็นที่รู้กันดีว่่าจิรัฏฐพรคือหนึ่งในทายาทที่อาจขึ้นแท่นผู้บริหารคนต่อไป

แม้จิรัฏฐพรจะไม่สนใจเรื่องนี้และบอกเธอแล้วว่่าจะทำงานอยู่เบื้องหลังก็ตาม แต่เรื่องภายใน คนนอกย่อมไม่รู้

ขึ้นชื่อว่่าเป็นเศรษฐีจิ้นดาย์ ทุกคนก็คาดหวังในตัวเขาแล้ว

“ถ้าอยู่ตรงนั้นต่ออีกนิด ผมอาจจะผิดสัญญาที่ให้ไว้กับพี่จิ้นก็ได้”

จีรกรถอนหายใจยาว แต่ทั้งหมดนั้นเต็มไปด้วยความโล่งใจราวกับได้ยกภูเขาออกจากอก เธอนึกว่าพรุ่งนี้จะได้อ่านข่าวเรื่องใหม่แทนเสียแล้ว

“พี่รู้ แคนนี่ก็เก่งแล้ว”

คนเป็นพี่ชมเมื่อเห็นใบหน้ายุ่งเหยิงของน้องชาย เธอเลี้ยงเขามากับมือ ทำไมจะไม่รู้นิสัย คนคนนี้จะเคยยอมใครที่ไหน เป็นห่วงก็แต่นักแสดงสาวที่ชื่อมิลินธิดาคนนั้นนั่นละ ไม่รู้ปานนี้ถูกน้องชายตัวแสบของเธอหมายหัวไปแล้วก็กระทง

“แล้วเรื่องนี้จะเอาอย่างไรต่อ”

“พี่จิ้นไม่ต้องห่วงครับ ผมคิดบัญชีที่หลังแน่ แต่ตอนนี่ขอไปทำธุระสำคัญก่อน”

ธุระสำคัญที่เขาหมายถึงคงไม่พ้นเรื่องของผู้หญิงคนนั้น

“ไปหายายฉัตรสินะ”

ชายหนุ่มพยักหน้ารับก่อนจะพูดต่อ “ครับ ผมกลัวฉัตรเข้าใจผิด”

จีรกรอยากเถียงใจแทบขาดว่าคนของนายนะเหวอจะเป็นเด็ด เป็นร้อนกับเรื่องแค่นี้ แต่เห็นสีหน้าเป็นกังวลของน้องชายก็ได้แต่กลืนคำพูดทำร้ายจิตใจลงคอไป

“ระวังตัวด้วยก็แล้วกัน”

“ครับ”

เธอรักน้อง ทว่าไม่ได้อยู่ในจุดที่จะก้าวกายเรื่องส่วนตัวถ้าเขาไม่อนุญาต ในฐานะพี่สาว เธอทำได้แค่เป็นห่วงและให้คำแนะนำเท่านั้นที่เหลือก็ถือเสียว่าเป็นเวรเป็นกรรมที่ดันไม่ถูกโฉลกกับ ‘แฟน’ ของน้องชาย

ใช่ จีรภัทรมีแฟนแล้ว

‘ปริฉัตร’ นางเอกสาวที่กำลังมีชื่อเสียงอยู่ตอนนี้คือคนรักของ
น้องชายเธอ

อาจเพราะกำลังมีชื่อเสียงและเป็นที่จับตามอง ปริฉัตรจึงยังเก็บ
เรื่องความสัมพันธ์ของตัวเองกับจิรภัทรไว้เป็นความลับ

แน่นอนว่าเรื่องนี้ทั้งเธอและน้องชายไม่เห็นด้วย เพียงแต่รายนั้น
ไม่อยากจะดูใจคนรักจึงเลือกโอนอ่อนผ่อนตาม ส่วนเธอเป็นเพียงคนนอก
แม้จะเป็นห่วงมากแค่ไหนก็ไม่มีสิทธิ์ก้าวก่าย

จิรภกรยืนดีอยู่ในขอบเขต นอกเสียจากว่าเรื่องของนางเอกคน
ดังจะทำให้น้องชายเสียใจ รับรองว่าเธอไม่อยู่เฉยแน่!

คอนโดอินทรวานนท์

จิรภัทรที่กำลังเร่งรีบเพราะจิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัวก้าวเท้าให้
เร็วขึ้น ในความคิดมีเพียงเรื่องเดียว คืออธิบายความผิดในสิ่งที่ไม่ได้
ก่อให้เกิดหญิงสาวอีกคนเข้าใจ แม้เธออาจไม่ได้กังวลก็ตามที่

เจ้าของแผ่นหลังกว้างหายเข้าไปในลิฟต์ที่พยายามกดมันอย่าง
เร่งร้อน ใบหน้าหล่อเหลาเต็มไปด้วยความกังวลอย่างไม่ปิดบัง ซึ่ง
เจ้าตัวคงไม่รู้ว่าอาการเหล่านั้นอยู่ในสายตาของหญิงสาวอีกคนมาโดย
ตลอด

“เฮ้อ...”

มลินธิราถอนหายใจเฮือกใหญ่ ก่อนจะถอดแว่นสีชาที่ใส่ปิดบัง
ใบหน้าออก ตอนนี้เธอนั่งอยู่ด้านล่างของคอนโดมิเนียมเพื่อรอไรเดอร์
นำอาหารมาส่ง คาดไม่ถึงว่าจะได้เจอจิรภัทรเข้าพอดี แม้มุมที่เธอเลือก
นั่งจะหลีกเลี่ยงการเป็นเป้าสายตา แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมองเห็นทุกอย่าง
ชัดเจน

รับมาที่นี่จริงๆ ด้วยสินะ

คนมองอยู่นานคิดอย่างปลงตก เมื่อเห็นเจ้าของแผ่นหลังคุ้นตา

หายเข้าไปในลิฟต์ ถึงจะคาดเดาได้ตั้งแต่แรกว่าจิรภัทรอาจมาที่นี่ ทว่าพอเห็นเขาปรากฏตัวจริงๆ ก็อดวูบไหวงในใจไม่ได้

มิลินธิราเอนหลังพิงเก้าอี้บนวมตัวใหญ่ด้วยท่าทางหงอยเหงาสำหรับเธอแล้ว จิรภัทรอาจเรียกว่าเป็นแรงผลักดันสำคัญให้เธอพาตัวเองมาถึงจุดนี้ ซึ่งถ้าจะให้พูดความรู้สึกที่เธอมีต่อเขาคงต้องเล่ากันยาวไม่รู้จบ

เอาเป็นว่าทุกอย่างเริ่มต้นจากงานแฟนมีตดิงเมื่อสิบปีก่อนก็แล้วกัน

เธอในตอนนั้นเป็นผู้โชคดีหนึ่งในยี่สิบคนที่มีโอกาสใกล้ชิดกับจิรภัทรในนามศิลปินเดี่ยวที่เพิ่งเปิดตัว การแสดงสดในครั้งนั้นทำให้เธอตกหลุมรักเนื้อเสียงนุ่มลึกทว่าอ่อนหวานของเขาทันที มิลินธิรายอมรับว่าเธอเป็น ‘ดิง’ และชื่นชอบศิลปินมาหลายรูปแบบ แต่ไม่มีใครเหมือนจิรภัทรเลยสักคน รอยยิ้มบนเวทีของชายหนุ่มล่อลวงเธอจนไม่อาจละสายตา และแน่นอนว่าความรู้สึกของเธอยิ่งเหมือนเดิมกระทั่งตอนนี้

‘แล้วฉันจะรอ’

เธอยังจำคำพูดและรอยยิ้มที่มีแววขบขันของเขาเมื่อหลายปีก่อนได้ดี มันก็สมควรเป็นแบบนี้แหละเพราะประโยคก่อนหน้าคือถ้อยคำที่เธอเพิ่ง ‘สารภาพรัก’ เขา

ฉันจะรอ...

อาจเป็นประโยคที่เขาพูดโดยไม่คิดอะไรและคงจำไม่ได้ด้วยซ้ำ แต่เชื่อไหมว่ามันทำให้เธอพาตัวเองก้าวมาถึงจุดนี้ จุดที่อยู่ใแสงสว่างและทุกคนมองเห็นเธอในฐานะนักแสดงสาวดาวรุ่ง เธอตามเขาทันกระทั่งกลายเป็นคนดังและมีชื่อเสียง

ฐานะที่ใกล้เคียงกันนี้มากพอให้ระยะห่างระหว่างเธอกับเขาลดลง แต่เมื่อ 3 เดือนก่อนมิลินธิรากลับได้รู้ความจริงว่าพื้นที่ข้างกาย

จิรภัทรไม่ว่างอีกต่อไปแล้ว ชายหนุ่มที่หมายปองมีคนรักเป็นตัวเป็นตน เขากำลังคบหาอยู่กับนักแสดงสาวรุ่นพี่ ซึ่งเธอเห็นทั้งคู่อยู่ด้วยกันด้วยความบังเอิญ

อันที่จริงคงเป็นความบังเอิญปนโชคร้ายของเธอเองที่ดันอยู่คอนโดมิเนียมเดียวกับปริฉัตร ทำให้เห็นภาพบาดตาบาดใจอยู่หลายครั้ง จากตอนแรกที่เจ็บเพราะอกหัก ไปๆ มาๆ แผลก็สมานกันดีจนเกือบจะกลับมาเป็นปกติ

มลินธิราพอเข้าใจและเผื่อใจไว้บ้างเหมือนกันเรื่องคนรักของจิรภัทร ศิลปินชื่อดังอย่างเขาต้องมีคนรัก มีคนที่พร้อมจะอยู่ข้างกายอยู่แล้ว เรื่องนี้เธอยอมรับได้ แต่ถ้าจะบอกว่าไม่เสียใจเลยก็คงเป็นเรื่องโกหก เธอเสียใจ ทว่าในความเสียใจนั้นไม่เคยมีสักครั้งที่คิดอยากเข้าไปแทรกกลางความสัมพันธ์ แต่จิรภัทรมีความสุขก็ถือเป็นความสุขของเธอด้วยเช่นกัน

แต่แล้วความจริงบางอย่างที่เพิ่งรับรู้ก็ทำให้ต้องคิดใหม่ จิรภัทรในตอนนี้อย่างไรก็ไม่เหมือนคนมีความสุขสักนิด เห็นคนที่ตัวเองชื่นชมอยู่กับความสุขที่เธอจะทนอยู่เฉยได้อย่างไร

ดังนั้นเหตุการณ์ที่เธอสารภาพรักเขากลางรายการสดเมื่อวานจึงผ่านการไตร่ตรองมาอย่างดีแล้วนั่นเอง

ยอมรับว่าก่อนหน้านี้เธอคิดหนักมากว่าจะทำอย่างนั้นหรือไม่ การตัดสินใจครั้งนี้ไม่ง่ายเลย เพราะมันต้องแลกกับอะไรหลายๆ อย่าง เธออาจโดนกระแสต่อต้านจากแฟนคลับ อาจถูกลดงานเพราะภาพลักษณ์ที่ไม่เหมาะสม หรือร้ายแรงกว่านั้นก็อาจถึงขั้นถูกแบนเพราะความ ‘แรง’ ในเรื่องที่กำลังก่อกวนเกินงาม

สิ่งที่เธอต้องแลกไม่สามารถคาดเดาได้เลยว่าต้องสูญเสียอะไรไปบ้าง แต่สุดท้ายเมื่อนึกถึงจิรภัทร ถ้าเรื่องพวกนี้ทำให้ปริฉัตรยอมเปิดเผยความสัมพันธ์กับเขาได้ เธอคิดว่าตัวเองพร้อมเสีย

ติงๆ

เสียงแจ๊สเตือนจากแอปพลิเคชันสนทนาดังขึ้นพร้อมความทรงจำ
ในอดีตที่จบลง มิลินธิราก็มองข้อความบนหน้าจอมือถือซึ่งเดาที่มา
ได้ไม่ยาก นอกจากผู้จัดการส่วนตัวอย่าง ‘มีคณา’ ก็แทบไม่มีใครติดต่อ
เธอมาในเวลานี้

มีคณา: มิลินอยู่ไหน

Milin: อยู่รีเซปชันด้านล่างค่ะ

มีคณา: ยังรอเขาอยู่อีกหรือ

‘เขา’ ที่มีคณาหมายถึงก็คือคนที่เธอเพิ่งประกาศบอกรักกลาง
รายการเมื่อวานนี้นั่นละ

Milin: เปล่าค่ะ มิลินรอข่าว แต่สุดท้ายก็เจอเขาอยู่ดี

เธอส่งข้อความตอบกลับพร้อมถอนหายใจ มีคณาเป็นหนึ่งใน
ไม่กี่คนที่รู้ความลับของเธอตั้งแต่นั้น จำได้ว่าตอนบอกผู้จัดการส่วนตัว
เรื่องจะพูดในรายการสดก็โดนบ่นจนหูชา แต่แม้จะโดนบ่น หญิงสาว
ก็รู้ว่ามีคณาจะอยู่ข้างเธอ ถ้าเธอล้มหรือเจ็บตัวจากการกระทำนั้น แล้ว
ความคิดฟุ้งซ่านก็หยุดลงเมื่อเผชิญเห็นร่างคุ้นตาเดินตรงออกมาจาก
ลิฟต์

พี่จึกลับออกมาแล้ว?

มิลินธิรากลามตัวเองอย่างไม่เชื่อสายตา เพราะครั้งนี้มันรวดเร็ว
จนคาดไม่ถึง

อย่าเพิ่งเข้าใจผิด คิดว่าเธอเป็นพวกโรคจิตหรือสโตลค์เกอร์ที่
คอยตามติดเขาทุกฝั้วอะไรแบบนี้แหละ ที่เปรียบเทียบกับได้เพราะบังเอิญ
เห็นเขาหลายครั้งแล้วต่างหาก และทุกครั้งที่ไม่ได้แอบตามหรือรอจน
กระทั่งเขากลับออกมาอย่างครั้งนี้ด้วย แต่ยอมรับว่ามีบ้างเหมือนกัน
ที่ความบังเอิญทำร้ายจิตใจเธอจนเลือดไหลซึม

“ตายๆ”

มิลินธิราอุทาน รีบหยิบนิตยสารเล่มเล็กขึ้นบังใบหน้า เมื่อเจ้าของนัยน์ตามุดหันมองมาทางเธออย่างไม่ทันตั้งตัว ช่องว่างระหว่างหมวกเก็บและผ้าปิดจมูกก็เดียวกันนั้นทำให้เธอรีบหลบฉากเหมือนคนมีชนักติดหลัง...ความจริงมันก็เป็นแบบนั้น เพราะเธอเพิ่งก่อเรื่องมาจริงๆ

แน่สิ เธอรู้ว่าจิริภักทรกำลังโกรธอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะเธอมั่นใจว่าเขาคงจำเด็กสาวที่เคยสารภาพรักเมื่อสิบปีก่อนไม่ได้อย่างแน่นอน นึกถึงความจริงข้อนี้ที่ไรใจเธอก็พลันเจ็บจี๊ดทุกที ทั้งที่เธอคิดว่าตัวเองไม่มีอะไรเปลี่ยน แต่ทำไมเขาถึงจำเธอไม่ได้ก็ไม่รู้

เธอเคยบ่นเรื่องนี้ให้ผู้จัดการส่วนตัวฟังหลายครั้งจนอีกฝ่ายปลอบใจว่า ‘ในเมื่อจิริภักทรจำเธอแบบเดิมไม่ได้ ก็ให้เขาจำเธอตอนนี้สิ’

ยอมรับว่าคำพูดปลอบโยนนั้นช่วยได้มากทีเดียว ที่ผ่านมาเธอก็พยายามในส่วนของตัวเองและตั้งใจทำงานมาโดยตลอด แม้สุดท้ายความพยายามจะไม่เป็นผลเพราะจิริภักทรมีคนในใจแล้วก็ตาม

แต่อย่างน้อยๆ เรื่องที่ตัดสินใจทำคราวนี้อาจช่วยกระตุ่นอะไรได้บ้าง เธอมั่นใจว่าแฟนตัวจริงอย่างบริจัตตรงไม่อยู่เฉยให้เธอบอกรักจิริภักทรได้นาน อย่างไรก็ตามเสียนางเอกรุ่นพี่ก็ต้องมีอารมณ์หึงหวงคนรักบ้างไม่มากก็น้อย สุดท้ายเจ้าตัวก็จะออกมาประกาศว่ากำลังคบหากับจิริภักทรอยู่

เพียงเท่านั้นความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็จะต้องหลบซ่อนอีกต่อไป นี่คือการคร่ำครวญ ที่เธอวางไว้ และมั่นใจเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าจะประสบความสำเร็จ หลังจากทั้งหมดสำเร็จลุล่วง เธอถึงจะไปสารภาพความจริงกับจิริภักทรว่าเป็นแฟนคลับและติดตามผลงานเขามานานแล้ว

มิลินธิราวางแผนในใจเป็นฉากๆ และคิดว่างานนี้ไม่มีทางพลาดอย่างแน่นอน ดีไม่ดีเธออาจได้ขึ้นแท่นเป็นแฟนคลับอันดับหนึ่งเพราะ

ทำผลงานไว้ดีเยี่ยม

นางเอกสาวกระหิ่มียิ้มย่องในมุมลับๆ อยู่คนเดียวด้วยความ
สุขใจ รอจนกระทั่งเจ้าของแผ่นหลังคุ่นตาเดินผ่านประตูออกไป จึง
ค่อยพ่นลมหายใจออกมาอย่างโล่งอก

รอดแล้วมิลิน

คนโล่งใจคิดพลาญอุบอक्तัวเองเบาๆ เธอไม่ได้กลัวหรอกนะ แต่
ในเมื่อแผนการยังไม่สำเร็จก็ต้องป้องกันตัวไว้ก่อน ชื่นให้คนกำลังทำ
หน้ายักษ์แบบเมื่อครู่จับได้ เธอก็ถูกเชือดพอดี!

ผ่านมาเป็นสัปดาห์แล้วที่มิลินธิดาต้องรับมือกับความ
เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกะทันหัน น่าแปลกเหมือนกันเพราะทุกระแสที่
เธอกังวลในตอนแรกผิดคาดไปไกลมาก นอกจากจะไม่ถูกต่อต้านแล้ว
ยังกลายเป็นว่ามีงานติดต่อเข้ามามากกว่าเดิม

แม้จะตกใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่งานก็ยังคงต้องทำต่อ วันนี้
ก็เป็นอีกวันที่เธอมาถ่ายงานตามปกติ เป็นงานถ่ายภาพยนตร์สั้นของ
โฆษณาผลิตภัณฑ์บำรุงผิวที่กำลังจะเปิดตัวในอีกหนึ่งเดือนข้างหน้า

แต่ระหว่างที่เธอกำลังแต่งหน้าเตรียมตัวถ่ายขึ้นที่สองอยู่นั้น
กลับเจอเรื่องเซอร์ไพรส์เข้าเสียก่อน เมื่อมีดอกไม้ช่อใหญ่ซึ่งระบุชื่อ
ผู้รับคือเธอส่งมากลางกองถ่ายโฆษณา

ท่ามกลางสายตาทอแยกรู้้อยากเห็นของทีมงานทุกคน มิลินธิดา
ยื่นมือไปรับดอกไม้ด้วยความมุงนงไม่ต่างกันนัก ด้วยไม่คิดว่าจะมีใคร
ส่งดอกไม้มาให้ในเวลานี้ ยิ่งได้เห็นข้อความที่เขียนไว้สั้นๆ ช่างใน
ความสับสนในใจยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว

ขอบคุณครับ

ข้อความในการ์ดที่แนบมาทำคนรับคิ้วขมวดอย่างไม่ค่อยวางใจ
นัก นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่ได้รับช่อดอกไม้ก็จริง แต่นับว่าเป็นครั้งแรกที่มีคน

ส่งดอกไม้มาให้กลางกองถ่าย โดยปกติตารางงานของเธอไม่ได้เปิดเผยให้คนนอกรู้มากนัก คนที่รู้และตั้งใจส่งมาจึงน่าจะเป็นคนในและมีความสามารถในการหาตารางงานของเธอพอสมควร

มิลินธิราพลิกการ์ดในมือเพื่อหาอย่างอื่นนอกจากคำว่าขอบคุณ ที่เธอไม่รู้ว่าจะขอบคุณเรื่องอะไร ในการ์ดไม่ได้ระบุชื่อผู้ส่ง กระทั่งพลิกกลับมาอีกด้าน เห็นตรงมุมเล็กๆ ด้านซ้าย ก็คล้ายว่าเธอจะได้คำตอบ

“เหมือนลายเซ็นน้องจีเลยคะ พี่จำได้ เห็นแบบนี้แต่พี่เป็นแฟนคลับระดับไฮคลาสนะจะบอก”

ไม่ใช่แค่ช่างแต่งหน้าของกองถ่ายที่จำได้ แฟนคลับระดับ ‘ซูเปอร์ไฮคลาส’ อย่างเธอก็เช่นกัน นี่จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเธอถึงหน้านี้ว่า คิ้วขมวดยิ่งกว่าเดิมอย่างไรล่ะ!

“ที่ว่างงานนี้น้องมิลินมีหวังแล้วนะคะ” ช่างแต่งหน้าว่า

“นั่นสิ นี่ทอดสะพานมาให้ข้ามชัดๆ” ช่างทำผมล้าบอบอย่าง ตื่นเต้นไม่แพ้กัน

“ตายแล้ว พี่เงินแทนเลยเนี่ย!” ช่างแต่งหน้าคนเดิมพูดขึ้นมา อีกอย่างกระตือรือร้น

มิลินธิรายิ้มรับคำพูดของทั้งสองคน ทว่าในหัวของเธอกลับเต็มไปด้วยคำถามร้อยแปด

ทำไมกัน...

หากมองจากมุมมองคนนอกที่ไม่รู้ว่าจิรภัทรมี ‘ตัวจริง’ อยู่แล้วก็คงคิดว่าเป็นเรื่องน่ายินดี มีความหวัง หรืออะไรทำนองนั้น แต่สำหรับเธอ คนที่รู้ทุกอย่างอยู่เต็มอก ไม่สามารถคิดแบบนี้ได้จริงๆ

มันต้องมีบางอย่างผิดพลาด

“น้องมิลิน ตกใจจนช็อกไปแล้วเหรอคะ”

“ปละ เปล่าคะ มิลินแค่สงสัย”

“หืม?”

มิลินธิราไม่ได้ตอบคำถาม แต่มองการ์ดใบเล็กในมือด้วยความ
ว่าวุ่นใจ

“อีกห้านาทีเตรียมเข้าฉากนะคะ!”

โชคดีที่ทีมงานตะโกนเร่งมาก่อน เธอจึงไม่ต้องตอบคำถามว่า
สงสัยอะไรอยู่

เรื่องนี้ดูท่าจะอินตุงนังกว่าที่คิด แผนการที่เธอวางไว้คร่าวๆ
คล้ายจะบิดเบี้ยวไปหมด

เธอตั้งใจจะทำให้ปริศนาหึ่งหวงจนยอมเปิดตัวว่าคบหาอยู่กับ
จิรภัทรแท้ๆ แต่สิ่งที่เธอได้รับกลับทำเอาสับสนจนจับต้นชนปลายไม่ถูก
“เสร็จแล้วพ้าน้องมิลินมาทางนี้เลยนะ”

ความคิดฟุ้งซ่านหยุดลงเมื่อเสียงทีมงานดังขึ้นอีกครั้ง ช่างแต่ง
หน้าเองก็ยอมละมือจากใบหน้าหวาน ไม่วายชมเปาะเรื่องดวงหน้า
ฟ้าประทานอีกหลายประโยค

มิลินธิราเอ่ยขอบคุณพลางยืมช้ำกับคำพูดและท่าทางเหล่านั้น
ก่อนจะขอลอกมาเตรียมตัวเพราะใกล้ได้เวลาถ่ายทำแล้วจริงๆ ถึงเวลา
ทำงานเธอจำต้องวางเรื่องหนักใจลงชั่วคราว แล้วรวบรวมสมาธิเพื่อ
แสดงต่อ

การถ่ายทำวันนี้เป็นไปอย่างราบรื่นจนเสร็จก่อนเวลาเกือบ
ชั่วโมง แถมความเป็นมืออาชีพของนักแสดงและทีมงานก็ทำให้ไม่ต้อง
ถ่ายซ่อมสักฉาก

หลังเสร็จงานมิลินธิราไม่ลืมขอบคุณผู้กำกับและทีมงานทุกคน
ที่ทำงานหนักกันตั้งแต่เช้า เมื่อทุกอย่างเสร็จสิ้นหญิงสาวจึงขอตัวกลับ
โดยอ้างว่าผู้จัดการส่วนตัวมารับ แต่ความจริงที่เธอรีบร้อนเพราะตั้งใจ
จะไปสืบเรื่องของจิรภัทรต่างหาก

เธอต้องรู้ให้ได้ว่าอีกฝ่ายตั้งใจจะเล่นตลกอะไรกันแน่!

“อย่าลืมหอกไม้ซ่อใหญ่ นะคะ ถ้าลืมหอกไม้แล้วไม่คืนจริงๆ ด้วย”

ขณะกำลังจะก้าวออกจากกอง เสียงของทีมงานคนหนึ่งก็เรียก ความทรงจำเธอกลับมา มิลินธิราก็มุกกว้างก่อนจะวกกลับไปหยิบดอกไม้ ซ่องาม บอกตามตรงว่าเธอเกือบลืมนไปแล้วเหมือนกันถ้าไม่มีคนเตือน หลังจากนั้นนางเอกสาวก็แวบออกจากกองถ่ายโฆษณา โดยที่ความ อยากรู้หรืออยากเห็นเรื่องจี้รภัทรยังไม่ลดลงแม้แต่น้อย

บรรยากาศในช่วงบ่ายแดดประเทศไทยก็ยังร้อนเหมือนเดิม

แต่เพราะสถานที่ที่มาถ่ายโฆษณาอยู่ในย่านที่มีตึกแถวเรียงรายตลอด ทาง จึงพอมีที่ให้หลบแดดและไม่ร้อนมากนัก เพียงแต่ชอกเล็กชอกน้อย ที่เห็นอยู่ก็ทำให้เธอรีบเดินเร็วขึ้นอย่างไม่รู้ตัว

หลังโทร. บอกผู้จัดการส่วนตัวว่างานเสร็จแล้วมิลินธิราก็เดิน ลัดเลาะออกมาจนเกือบถึงถนนใหญ่ เธอนัดแนะกับมีคณาว่าจะไปนั่ง รอยังคาเฟ่ที่แวะซื้อกาแฟกันเมื่อเช้า เนื่องจากตอนนี้อีกฝ่ายยังติดงาน ที่กองถ่ายของ ‘จันท์เจ้า’ นักแสดงในความดูแลอีกคน

มันประจวบเหมาะมาก เพราะเธอกำลังต้องการหาที่สงบคิด อะไรเงี้ยๆ คนเดียวพอดี ส่วนเรื่องช่อดอกไม้เธอยังไม่ได้เล่าให้มีคณา ฟังเนื่องจากจำเป็นต้องหาคำตอบเสียก่อน

ทว่ายังไม่ทันได้เดินไปทางคาเฟ่อย่างที่ตั้งใจ ตัวเธอก็ชาวาบ เพราะถูกจู่โจมจากด้านหลังอย่างไม่ทันตั้งตัว!

“อ้อ!”

มือใหญ่ปิดปากเธอไว้แน่นจนเสียงที่เธอพยายามร้องตะโกน กลายเป็นเพียงเสียงอู้ในคำคอ

มิลินธิราออกแรงดิ้น แต่เจ้าของร่างใหญ่ที่กดรั้งจากด้านหลัง ดูจะแข็งแรงมากจนเธอสู้ไม่ได้ เพียงไม่นานเธอก็ถูกจี้รชั้ว (?) พาไป ยังชอกตึกเล็กๆ ระหว่างทางเดินอย่างทุลักทุเล

“อ๋อยนะ! (ปล้่อยนะ!)”

เสียงร้องของเธอยังดังตลอดทาง และยิ่งตกใจจนแทบสติแตก เมื่อเห็นชัดเต็มตาว่าเงาสรีระสูงใหญ่ที่พาดทับมาน่ากลัวแค่ไหน ยิ่งถูกพามายังจุดลับสายตาคความหวาดกลัวในใจเธอยิ่งมากเป็นพิเศษ

มิลินทริธาตื่นนอน ทว่าแปลกใจอยู่ลึกๆ ที่ไม่ได้ยินคำขู่จากโจรโรคจิต แม้แต่คำเดียว ที่ได้ยินสองหนติดก็มีเพียงเสียงถอนหายใจที่คล้ายจะเหนื่อยหน่ายของมันมากกว่า

“ไอ้โธษณ์! ไอ้โธษณ์! (ไอ้โจรบ้า! ไอ้โรคจิต!)”

อย่าคิดว่าพูดไม่ได้แล้วจะยอมอยู่เฉย หญิงสาวตื่นพล่านราวกับถูกของร้อน เหยียงแขนขา ทั้งมือทั้งเท้าสะเปะสะปะไร้ทิศทาง ถึงกระนั้นก็ยังกำช่อดอกไม้ไว้แน่นจนตัวเองเริ่มสงสัย ดูเหมือนเธอจะหวงมันมากกว่ากระเป๋าใบโปรดที่เพิ่งซื้อมาเสียอีก

ว่าแต่ว่า น้ำหอมกลิ่นนี้...ทำไมคุ้นจัง

“อย่าร้อง นี่ฉันเอง”

เสียงก็ด้วย...

“เฮ้ เด็กนี่ หยุดตื่น ได้ยินที่พูดไหม!”

ชัดเลย!

ไม่ใช่แค่คุ้น แต่ทั้งเสียง ทั้งคำพูด รวมถึงกลิ่นน้ำหอม นี่มันจี้รภัทรชัดๆ!

“อ้อ!? (พีชี?)”

เมื่อหยุดตื่น มือที่ทาบบิดริมฝีปากจึงค่อยๆ คลายออก มิลินทริธาได้ยินเสียงสบถที่จับใจความไม่ได้ แต่ก็พอเดาออกว่าเป็นคำด่าทอ

บ้าบอที่สุด คนที่ต้องสบถน่าจะควรจะเป็นเธอมากกว่า!

“ทำบ้าอะไรของพีเนี่ย!”

ทันทีที่ได้รับอิสระหญิงสาวก็กระโดดแผล้วพร้อมโวยวายเสียงดังลั่น เมื่อเผชิญหน้ากับเขาตามลำพังก็เหมือนเธอจะปกปิดความไม่

พอใจไว้ไม่มิด

“ดูคำพูดคำจา นี่เธอชอบฉันจริงหรือเปล่าเนี่ย”

ฝ่ายจิรภัทรก็ตอบกลับด้วยใบหน้ายุ่งยากไม่แพ้กัน ชายหนุ่ม สายหน้าซำๆ ไม่คิดจะรักษาภาพลักษณ์อะไรอีก จากที่เห็นกับตา เขาก็ตัดสินใจไปแล้วว่าผู้หญิงคนนี้แค่ต้องการโรโรโมตและสร้างกระแสให้ตัวเองเท่านั้น ใ้อประโยชน์คบอกรักอะไรนั้น เหลวไหลลึ้นดี!

“มันเอามารวมกันได้ด้วยเหรอะคะ”

คนถูกดูแคลนได้กลับเล็กน้อยด้วยความไม่พอใจ สุดลมหายใจ เข้า-ออกถี่ๆ ก่อนจะค่อยๆ บังคับการหายใจให้กลับมาเป็นปกติ

แน่นอนว่าเธอเคืองเพราะการกระทำของเขาและไม่คิดให้อภัย จนกว่าจะได้ยินคำขอโทษ นี่ถ้าสมมุติเธอซ็อกตาตั้งหมดสติไปเลยจะทำอย่างไร

“ชอบก็ส่วนชอบสิคะ ชอบไม่ได้หมายความว่าที่จะทำอะไรกับ มิลินก็ได้เนะ”

มิลินธิรายอมรับว่าเธอกำลังโกรธและใช้คำพูดไม่น่ารัก แล้วอย่างไรละ เธอชอบเขาก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาจะทำอะไรกับเธอก็ได้เสียหน่อย

“โอเค ถ้าเป็นเรื่องนี้ฉันขอโทษ ไม่ได้ตั้งใจจะทำให้ตกใจจริงๆ”

“ไม่ได้ตั้งใจ แต่ก็ลากมาซะไกลเลย”

คนเด็กกว่าย่นให้อีกหน มิลินธิราทำเสียงพืดพุดพาดพาดออก เล่นลากกันมาอยู่ในซอกมีดขนาดนี้ ไม่กลัวก็ให้มันรู้ไปสิ ดีเท่าไรแล้ว ที่เธอไม่ไว้วางใจจนกลายเป็นเรื่องใหญ่โต

“ก็ขอโทษแล้วไง ฉันไม่ได้อยากหาเรื่อง แค่มีเรื่องอยากคุยกับเธอ”

เสียงที่เข้มขึ้นทำให้มิลินธิราแผลถอยหลังไปหนึ่งก้าวอัตโนมัติ ดูเหมือนเส้นความอดทนของจิรภัทรจะไม่ยาวเช่นกัน ยิ่งเห็นอีกคน

เอาแต่พูดเรื่องเดิมซ้ำๆ เขาก็ชักจะหงุดหงิด

“เรื่องคุย?”

มิลินธิราแสวงเมินท่าที่ของเขา ก่อนจะเลือกถามถึงคำพูดที่สะกิดใจเธอเมื่อครู่ จีรภัทรบอกว่ามีเรื่องจะคุยด้วย

แต่เขาอยากคุยกับเธอเนี่ยนะ?

“คุยกับมิลินเนี่ยนะคะ พี่ไม่โกรธ...”

“เราจะคุยกันตรงนี้หรือ” คำถามของหญิงสาวถูกหยุดไว้ชั่วคราว ชายหนุ่มขัดขณะกวาดมองพื้นที่โดยรอบ

จีรภัทรมองแล้วก็ได้แต่ส่ายหน้า ทุกอย่างไม่เป็นไปตามที่เขาคิดสักนิด ไหนจะคำถามเจื้อยแจ้วที่ยายคนนี้อาแต่พูดไม่หยุดอีก ถ้าไม่ขัด มีหวังไม่ได้ออกจากชอกตึกนี้พอดี

เขายอมรับว่ารู้สึกผิดที่ทำให้เธอตกใจ เดิมที่เขาไม่ได้ตั้งใจจะทำแบบนี้ แต่เป็นเพราะมิลินธิราออกจากกองถ่ายก่อนเวลา มันจึงช่วยไม่ได้ที่อะไร จะผิดแผนไปสักหน่อย จากที่เขาตั้งใจจะแวะมาคุยด้วยดีๆ ก็เลยมีสภาพอย่างที่เห็น

“แต่พี่จีเป็นคนพามิลินเข้ามาตรงนี้นะคะ”

“ฉันรู้ ก็กำลังจะพาออกไปนี่ไง เธอนี้ขี้วอยวายเป็นนิสัยเลยหรือเปล่า”

“เอ๊ะ!”

“หยุดพูดแล้วตามมาเสียที”

มิลินธิราไม่มีโอกาสเถียงต่อเพราะถูกอีกคนคว้าข้อมือไว้ กิ่งรังกิ่งจุงกันสั๊กพัก สุดท้ายคนตัวสูงก็พาเธอออกมาจากชอกหลิบนั่นได้สำเร็จ

จีรภัทรพาหญิงสาวเดินมาจนถึงถนนคับแคบด้านหลังซึ่งมีรถสี่ล้อคันหรูจอดอยู่ ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าเป็นของใคร มิลินธิราจำรถเขาได้ แม้จะเห็นผ่านตาที่คอนโดเพียงครั้งเดียว

“งั้น แพนคลับระดับซูเปอร์ไฮคลาสก็ต้องยกให้เธอแล้วใหม่!

“เดี๋ยวค่ะ”

“อะไรอีกล่ะ”

น้ำเสียงติดจะรำคาญทำให้คนเด็กกว่าย่นจมูกอย่างหมั่นไส้ นี่ใช่ความผิดของเธอหรือไร ทำไมเธอต้องมาเจออะไรแบบนี้ด้วย นอกจากจะตกใจฟรีแล้วยังต้องมาถูกดูฟรีอีก แล้วโทรศัพท์ที่สิ้นครีเดิตราดอยู่ในกระเป๋านี่อีก ไม่ต้องเดาก็รู้ว่านี่คือนาโทร. ตามแน่นอน

“มิลินคิดว่าผู้จัดการน่าจะโทร. ตาม”

มิลินธิดาตั้งท่าจะหยิบโทรศัพท์มือถือออกจากกระเป๋า แต่เพราะดอกไม้ที่ช่อใหญ่ที่ถืออยู่ทำให้ทุกอย่างทุลักทุเลเล็กน้อย สุดท้ายคนตัวสูงจึงคว้าไปถือให้ด้วยความทนไม่ไหว จีรภัทรทำหน้าบึ้งยาก มองก็รู้ว่าไม่เต็มใจ แต่ขึ้นรถต่อไปไม่รู้ว่าจะอีกก่อนวันคนตรงหน้าจะได้รับโทรศัพท์หรือเปล่า

“ขอบคุณค่ะ”

มิลินธิดาขยับปากบอกแบบไม่มีเสียง ก่อนกดรับสายของผู้จัดการส่วนตัวที่น่าจะกำลังบ่นขิงบ่นข่าในใจที่เธอรับสายซ้ำ

“ค่ะพี่มี”

“มิลิน พี่อาจไปถึงช้าหน่อยนะ พอดีรถเสียกลางทางนะ ไม่รู้จะช่วยอะไรขนาดนี้”

ผิดคาด หญิงสาวนี่กว่าตัวเองจะถูกบ่น แต่กลายเป็นเธอที่ต้องเป็นห่วงฝ่ายนั้นแทน

“แล้วเป็นยังไงบ้างคะ พี่มีไม่เป็นไรใช่ไหม เรียกช่างหรือยัง”

“พี่ไม่เป็นไร นี่ก็กำลังรอช่างอยู่ เราก็คงอะไรรอที่ร้านไปก่อนนะ น่าจะอีกเป็นชั่วโมงเลย”

มิลินธิดาหน้าเจื่อนเล็กน้อย ก่อนจะอ้อมแอ้มบอกปลายสายเสียงเบา “พอดีว่ามีลินเจอเพื่อนเก่าเนะค่ะ กำลังจะโทร. บอกพี่มีพอดี

ว่าไม่ต้องมารับแล้ว”

“อ่าวเหรอ งั้นก็ดีเลยสิ พี่ยิงกลับกลับไปรับยายเจ้าไม่ทันอยู่”

เพราะตกลงกันว่าจะให้มีคนมารับเธอก่อน แล้วค่อยวกกลับไปรับรุ่นน้องที่ทำงานอยู่ ซึ่งเวลาก็น่าจะพอดีกัน ไม่คิดว่าออกมาไม่ทันไรก็เกิดเรื่อง โชคดีที่จุดหมายที่อีกฝ่ายบอกไม่ไกลจากสตูดิโอทำงานของจันทร์เจ้ามากนัก มิลินธิราจึงคลายความกังวลได้บ้าง

“งั้นเดี๋ยววันนี้มิลินกลับมาเองนะคะ สัญญาว่าไม่ผิด พี่ไม่ต้องเป็นห่วง”

“โอเค ถ้ามีอะไรฉุกเฉินรีบโทร. หาพี่นะ”

“ได้ค่ะ”

ผู้จัดการย้าให้เธอดูแลตัวเองดีๆ อีกสองสามประโยคก็วางไป มิลินธิราจึงยึดโทรศัพท์มือถือลงในกระเป๋าตามเดิม ก่อนจะกลับมาสนใจคนตรงหน้าต่อ

“ขึ้นรถได้แล้ว”

แต่ยังไม่ทันอ้าปากคำสั่งใหม่ของเขาตั้งมาอีกระลอก

“เราจะไปไหนกันคะ”

“ไปถึงเดี๋ยวก็รู้เอง”

มิลินธิราย่นจุมูกอย่างนึกหมั่นไส้ แต่สุดท้ายก็เดินตามคนตัวสูงไปขึ้นรถอยู่ดี หลังนั่งประจำที่ข้างคนขับเรียบร้อย เธอก็ได้แต่เหลือบมองกุหลาบช่อใหญ่ที่ถูกทิ้งแฉ่งแฉ่งไว้ตรงเบาะหลังอย่างน่าสงสาร

“พี่สิู้ได้ใจคะว่ามีลินชอบกุหลาบขาว”

“ไม่สิู้ ฉันแค่เดา”

“ฮึ”

คนเด็กกว่ากอดอกเขินหน้าอย่างถือดีเมื่อได้ยินคำตอบไม่น่าฟัง จะว่าเจ็บก็เจ็บ แต่มันก็ไม่ได้เจ็บขนาดนั้น เธอไม่ได้คาดหวังอยู่แล้วว่าเขาจะรู้ว่าเธอชอบหรือไม่ชอบอะไร ที่มานั่งคุยกันแบบนี้ก็เกินกว่า

จินตนาการแล้ว

ความจริงหญิงสาวต้องสารภาพด้วยว่าตอนนี้ตื่นเต้นจนเหงื่อออกเต็มฝ่ามือ แต่แน่นอนว่าเธอเก็บอาการอย่างสุดความสามารถ เรียกว่าทักษะการแสดงที่ร่ำเรียนมาถูกดึงมาใช้ทุกกระบวนเลยทีเดียวนะ คิดดูสิ คนที่ชอบมานั่งอยู่ข้างๆ แบบนี้ จะไม่ให้ตื่นเต้นได้อย่างไรไหว หัวใจไม่กระเดิงกระดอนออกมาข้างนอกก็ดีเท่าไรแล้ว

จีรภัทรลอบมองคนข้างๆ ขณะขับรถ ใบหน้าที่เขิดขี้มัน รวมถึงแผ่นหลังที่เหยียดเกร็งจนเห็นเส้นเอ็นบนลำคองั้นทำเอาเขาหลุดหัวเราะออกมาเบาๆ

เด็กนี่ตลกชะมัด

ไม่อยากจะเชื่อว่เด็กคนนี้เป็นคนเดียวกับนางเอกที่กำลังขึ้นแท่นดาวรุ่งและเป็นที่จับตามอง เขาเป็นว่าเขาจะไม่พูดเรื่องี่ตามอ่านบทสัมภาษณ์ของเธอจนได้ข้อมูลมากี่แล้วกัน ขึ้นหลุมมันออกมาเด็กนี่คงได้ใจกันพอดี